CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.4r-1270/26 Judecătoria Drochia, sediul Central
4-25172697-03-4r-09032026 Judecător Lucia
Grădinari

D E C I Z I E
în numele Legii

28 aprilie 2026 mun.
Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord
În componența sa:
Președintele completului, judecătorul: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul agentului constatator din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului Drochia, Tomac Marin, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 06 februarie 2025, prin care a fost recunoscut vinovat Prisacari Valeriu de comiterea contravenției prevăzute la art.142 alin.(2) Cod contravențional în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 042768 din 08 decembrie 2025,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs, în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă:

La data de 08 decembrie 2025 de către agentul constatator din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului Drochia, Tomac Marin, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 042768, în privința lui Prisacari Valeriu, fiind imputată comiterea contravenției prevăzută de art. 142 alin. (2) Cod contravențional, pe faptul că, la data de 26.11.2025 aproximativ la ora 12:50, a transportat masă lemnoasă de specia tari, în volum de 6 metri steri, în lipsa actelor legale de proveniență valabile, astfel au fost ignorate prevederile art.70 al.1 lit. t) Cod silvic.

În temeiul art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. d) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție din 08.12.2025 întocmit în privința lui Prisacari

Valeriu în baza art. 142 alin. (2) Cod contravențional a fost expediat în adresa Judecătoriei Drochia, sediul Central pentru examinare conform competenței.

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 06 februarie 2025, Prisacari Valeriu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 142 alin. (2) Cod contravențional şi i s-a aplicat pedeapsă contravențională sub formă de amendă, în mărime de 50 (cincizeci) unități convenționale, ceia ce constituie echivalentul sumei de 2 500 (două mii cinci sute) lei.

S-a explicat contravenientului Prisacari Valeriu dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită, conform art. 34 alin. (3) Cod contravențional, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, în acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral şi efectele neachitării amenzii în decurs de 30 de zile de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale, prevăzute de art. 34 alin. (4) Cod contravențional.

Bunurile ridicate prin ordonanța de recunoaștere în calitate de corpuri delicte: - masa lemnoasă în volum de 6,0 (șase) m^3 de specia tari, recunoscute drept corpuri delicte prin ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpurilor delicte la cauza contravențională din 08.12.2025, care se păstrează la parcarea specială amplasată în or. Drochia, str. Cecal, 29 A, la devenirea hotărârii definitive de restituit proprietarului fără careva restricții.

Exercitarea căilor de atac:

Legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe a fost contestată cu recurs, de către agentul constatator din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului Drochia, Tomac Marin, prin care solicită admiterea recursului, casarea hotărârii și dispunerea rejudecării cauzei în instanța de fond, fiind necesară administrarea probelor suplimentare.

În motivarea recursului, a invocat următoarele argumente: instanța nu a luat în considerație faptul că contravenientul a fost stopat de angajații poliției cu 6 zile de la expirarea valabilității facturii fiscale, în afara teritoriului localității unde locuiește sat. Tîrnova, r-nul Drochia, nefiind clar unde era transportată masa lemnoasă în lipsa actelor legale de proveniență și cu ce scop.

Astfel, circumstanțele expuse dețin o pondere importantă față de împrejurările expuse în hotărârea judecătorului privind neaplicarea confiscării special și restituirea corpurilor delicte contravenientului, fapt care denotă ilegalitatea hotărârii adoptate care urmează a fi casată, cu remiterea cauzei Ia rejudecare în primă instanță pentru prezentarea probelor suplimentare, deoarece de către agentul constatator Inspecția pentru Protecția Mediului Drochia au fost respectate cerințele legislației în vigoare și acumulate probele concludente și pertinente, iar instanța nemotivat a admis contestația și a încetat procesul contravențional.

Astfel, instanța de judecată a pronunțat o hotărârea contrară legii, care urmează a fi casată, cu remiterea cauzei Ia rejudecare în primă instanță pentru prezentarea probelor suplimentare.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele invocate în recurs, studiind materialele cauzei, Colegiul penal consideră că recursul agentului constatator din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului Drochia, Tomac Marin declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 06 februarie 2025 urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea hotărârii contestate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: 1) *respinge recursul şi menține hotărârea atacată dacă recursul este nefondat.*

Se menționează că hotărârile judecătorești contravenționale pot fi atacate cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, și numai în temeiurile prevăzute de art. 466 Cod contravențional.

În conformitate cu art.448 alin.(1) Cod contravenienta, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

În conformitate cu art. 394 alin. (4) Cod contravențional, judecarea cauzei în ședință judiciară va fi argumentată şi efectuată cu respectarea tuturor regulilor de procedură judiciară.

Conform art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul

contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Dispoziția art. 462 alin. (1) Cod contravențional, statuează că, hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată şi motivată.

Raportând la caz prevederile legale enunțate supra, Colegiul penal stabilește că judecarea cauzei trebuie să fie argumentată, potrivit normelor de procedură contravențională și cu stabilirea tuturor aspectelor pentru soluționarea justă a cazului, în urma căruia instanța de judecată emite o hotărâre legală, întemeiată și motivată.

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține constatarea corectă de către instanța de fond a împrejurărilor de fapt și aspectelor de drept ce au importanță pentru justa soluționare a cauzei, astfel că, hotărârea pronunțată rămâne a fi una corectă, legală și întemeiată, adoptată în strictă conformitate cu cerințele normelor procesual-contravenționale prevăzute de art. 453-462 Cod contravențional, fiind bazată pe o apreciere obiectivă a probelor acumulate pe caz și reflectând motivele de respingere a contestației.

Hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Reieșind din materialele cauzei, instanța de fond corect a constatat legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 042768 din 08 decembrie 2025, urmare a cărui fapt a stabilit vinovăția lui Prisacari Valeriu de comiterea contravenției prevăzute de art. 142 alin. (2) Cod contravențional, ținând cont de circumstanțele cauzei prin prisma art. 448 Cod contravențional.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția lui Prisacari Valeriu de săvârșirea contravenției incriminate.

Colegiul penal, reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Dat fiind faptul că, hotărârea se contestă doar în latura confiscării speciale a bunurilor ridicate prin ordonanța de recunoaștere în calitate de corpuri delicte, Colegiul se va expune numai în această parte, reținând caracterul ei motivat și argumentat oferit de către instanța de fond, ce este bazat pe aspectele de drept și

împrejurările faptice a cauzei, urmare a căror, nu s-au stabilit circumstanțe, care ar permite aplicarea prevederilor art. 439^7 Cod contravențional.

Ca urmare, instanța de recurs critic apreciază argumentele recurentului invocate în cererea de recurs, prin care se solicită aplicarea prevederilor art. 439^7 Cod contravențional, care ar permite confiscarea specială a bunurilor ridicate prin ordonanța de recunoaștere în calitate de corpuri delicte, și anume; masa lemnoasă în volum de 6,0 (șase) m^3 de specia tari.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din hotărâre, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare, în limitele recursului înaintat, Colegiul penal conchide temeinicia soluției judiciare în partea neaplicării confiscării speciale a bunurilor ridicate prin ordonanța de recunoaștere în calitate de corpuri delicte, lipsind circumstanțe care ar permite aplicabilitatea prevederilor art. 439^7 Cod contravențional.

În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (4^1) Cod contravențional, corpuri delicte se consideră obiectele, inclusiv banii, documentele, vehiculele, alte valori, faţă de care există temeiuri a presupune că au servit la săvârșirea contravenției, au păstrat asupra lor urmele faptei contravenționale sau au constituit obiectul acestei fapte, sau pot servi ca mijloc de constatare a existenței ori inexistenței elementelor constitutive ale contravenției.

Conform art. 439^4 Cod contravențional, în procesul contravențional, în scopul înlăturării consecințelor faptei, a unui pericol ori pentru prevenirea săvârșirii faptelor contravenționale prevăzute de prezentul cod, chiar dacă nu sunt întrunite condițiile de tragere la răspundere contravențională, se poate aplica una sau mai multe din următoarele măsuri de siguranță: a) expulzarea; b) demolarea construcțiilor neautorizate şi/sau defrișarea arborilor şi arbuștilor; c) confiscarea specială; d) suspendarea dreptului de a conduce vehicule/ridicarea provizorie a permisului de conducere a vehiculelor.

În sensul prevederilor art. 439^7 (1), (2) Cod contravențional, confiscarea specială constă în trecerea forțată şi gratuită în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. (2) Sânt pasibile confiscării speciale bunurile: a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei

contravenții; b) rezultate din săvârșirea contravenției, precum şi orice venituri generate de aceste bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei contravenții sau pentru a-l răsplăti pe contravenient; d) deținute contrar regimului stabilit de legislație şi depistate pe parcursul desfășurării procesului contravențional; e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din contravenții sau din veniturile generate de aceste bunuri.

Totodată, potrivit art. 86 Cod silvic, producția lemnoasă, alte produse ale pădurii *dobândite ilicit sunt supuse confiscării* şi transmiterii întreprinderii, instituției sau organizației respective care administrează gospodăria silvică sau beneficiarului silvic. Dacă confiscarea producției silvice dobândite ilicit este imposibilă, se încasează contravaloarea ei.

Deci, potrivit materialelor cauzei, masa lemnoasă în volum de 6,0 (șase) m^3 de specia tari, nu a fost dobândită ilicit, or la lucrările cauzei se regăsește factura fiscală nr. EBC000982200, eliberată la 18.11.2025 (f.d.18), din care rezultă că Î.S. „Întreprinderea Pentru Silvicultură Edineț", a vândut lui Prisacari Valeriu, cantitatea de masa lemnoasă în volum de 6,0 (șase) m^3, la prețul de 6318 lei.

Coroborat cu normele legale relatate mai sus, Colegiul penal constată, legalitatea hotărârii instanței de fond în latura neaplicării confiscării speciale și netemeinicia cererii de recurs declarată de către agentul constatator.

Potrivit prevederilor art. 17 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, art. 1 al Protocolului adițional nr. 1 al CtEDO, art. 46 al Constituției R. Moldova, orice persoană are dreptul la proprietate, nimeni nu va fi lipsit, în mod arbitrar, de proprietatea sa. Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa, decât pentru o cauză de utilitate publică şi în condițiile legii. Averea dobândită licit nu poate fi confiscată, iar bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate, numai prin prisma prevederilor legii.

Relevantă în cauza dată este şi Hotărîrea CEDO din 05.02.2009 în cazul *Gabric v. Croaţia,* potrivit căreia la data de 02.01.2002, reclamantul a fost depistat la vama croată având asupra sa ascunse 61 de cartușe de țigări şi 9,5 kilograme de cafea. În urma controlului corporal, asupra sa a fost găsită şi suma de 30500 mărci. Reclamantul a fost condamnat pentru contrabandă şi ulterior în cadrul unei proceduri administrative, deschise ca urmare a condamnării anterioare, s-a dispus confiscarea sumei de 20000 de mărci. Confiscarea a fost dispusă ca urmare a refuzului reclamantului de a declara suma de bani în vamă, în condițiile în care acesta fusese deja sancționat pentru refuz prin aplicarea unei amenzi administrative. Reclamantul a explicat suma avută asupra sa prin intermediul unor înscrisuri care probau faptul că acestuia i se acordase un împrumut pentru a cumpăra un apartament în Germania. Nu a fost contestată proveniența legală a

sumei de bani. În consecință, s-a reţinut încălcarea art. 1 din Protocolul 1 la Convenție.

Reieșind din normele precitate, practica judiciară a CtEDO, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal atestă că instanța de fond a dat o apreciere justă circumstanțelor existente în speță şi a adoptat o hotărâre legală şi întemeiată, astfel nu se constată careva temeiuri de casare a hotărârii contestate.

În concluzie, Colegiul penal notează că, nici un motiv din cele indicate în dispozițiile normelor cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării încheierii contestate, iar o hotărâre legală nu poate fi casată din motive formale.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge ca nefondat recursul agentului constatator din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului Drochia, Tomac Marin și a menține hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 06 februarie 2025, fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul penal, -

D E C I D E:

Recursul agentului constatator din cadrul Inspecției pentru Protecția Mediului Drochia, Tomac Marin, declarat împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 06 februarie 2025, prin care a fost recunoscut vinovat Prisacari Valeriu de comiterea contravenției prevăzute la art. 142 alin. (2) Cod contravențional în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 042768 din 08 decembrie 2025, se respinge ca nefondat, cu menținerea hotărârii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**

Copia corespunde originalului.